

det kommer i Jagmænds Hænder. Især saa det saaledes ud, da det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds talte, jeg stod med den Tanke, at skulde dette Forslag være traadt ud i Livet med alle disse Stavaanter, saa det galt ud med Egtestabet. Min eneste Trøst var, at det gaar ikke altid saa slemt, som Præsten præker. Nu, da jeg har hørt den ærede Ordfører, har jeg faaet et andet Indtryk, og det er det, at man ikke altid kan have den fuldeste Tillid til, hvad Jagmænd fortælle, thi de kunne ogsaa tage fejl. Den ærede Ordfører kom nemlig med saadanne Oplysninger i sit Genbar, at jeg med min almindelige Mennekesforstand synes, at det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds er gaaet fuldstændig i Vandet med sine Fortolkninger paa visse Punkter, og særlig hvor han gjorde sig lystig over den fornødne Gøne til at gøre sig forstaaelig. Smidlertid har jeg ikke taget Ordet for at gaa i Rette med det ærede Medlem, jeg mener, det er den ærede Ordførers Sag. Der var dog et Punkt, som berørte mig lidt, nemlig hvor han talte om, hvorledes Egtestab skulde indgaaes. Han syntes at sympatisere en Del med Loven, men der var eet, han syntes at ville slaa fast, og hvorved han efter min Mening vilde give Loven en Slags Gift eller snarere gøre Egtestabet til en aldeles betydningsløs Handling. Det ærede Medlem vilde have slaaet fast, at det godt kunde indgaaes for Herredsfogeden en Gang ved Lejlighed. Det skulde altsaa være saadan en Tilfældighed, Folk kunde lade sig vie, naar de havde et andet Grinde ved Lejlighed, s. Eks. naar de skulde hen og betale et eller andet. Have vi et Grinde, kunne vi lade os vie med det samme, ellers kunne vi vente til en anden Gang. Vi kunne godt vente med at lade dette Egtestab konfirmere, vi kunne godt leve sammen uden hele den kirkelige Handling. Vi kunne vente til senere, saa kunne vi betale Pengene med det samme; vi kunne vente, til der kommer en passende Lejlighed, naar vi ikke have noget at forvømme dermed, og det har ingen Betydning, enten det sker i Ny eller Næ. Saa den Maade var det i alt Fald, det ærede Medlem vilde have det ordnet, naar vi skulde have borgerligt Egtestab, og til sidst kom han til det Resultat, at Parterne slet ikke behøvede at møde personligt; de kunde lade en Egtestabskontrakt udsærdige og tinglyse og behøvede ikke at være personlig til Stede. Men jeg ser ikke rettere, end at dette vilde føre med sig, hvad vi allerede desværre ere komne alt for langt ind paa, at Folk flytte sammen og leve sammen, uden at noget virkelig Egtestab er indgaaet.

Thi naar de saadan kunne faa en Egtestabskontrakt udstedt i al Stilhed, hvoraf ved saa Offentligheden, om der virkelig er indgaaet et Egtestab? Jeg spørger det ærede Medlem, om det er hans Mening, at han ønsker, at dette Samleved, som nu desværre kun er alt for hyppigt, skal drives videre, end det drives for Diebliffet; thi jeg tror, at det drives allerede vidt nok nu. Jeg tror, at set baade fra et borgerligt og et kristeligt Synspunkt have vi det Krav at stille, at de, der ville bo sammen og leve sammen, maa ved en officiel Handling afgive den Erklæring, at det er deres faste Beslutning fra begge Sider at leve som Egtestæller.

Mere har jeg ikke at sige til det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds. Naar jeg forlangte Ordet, før han kom til dette Punkt, var det derimod paa Grund af nogle Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm). Ham kan jeg følge meget langt, omtrent lige til Slutningen. Alt hvad han udtalte om borgerligt Egtestab var som talt ud af mit Hjerte. Jeg kunde følge ham omtrent lige til Slutningen, nemlig til det Punkt, hvem der skulde ansætte Mand til at foretage Vielsen. Han var af den Mening, at det var passende at lade en Mand i Sognet foretage Vielsen. Ogsaa saa langt kan jeg følge ham. Jeg tror dog ikke, at det vilde være heldigt at bestemme, at Sognefogeden skulde gøre det. Jeg tror, at Sognefogederne ville være lidet stiftede til dette Hverv og have ringe Øyst dertil, og i Befolkningens Øine vilde det maasse heller ikke være det heldigste, om en Mand, der har en Mængde Smaaerhverv, netop tillige skulde have denne efter min Mening betydningsfulde Bestilling. Jeg kan altsaa følge det ærede Medlem saa vidt, at vi maa have en bestemt Mand i Sognet til denne Bestilling — men naar han til Slutning udpegede denne Mand og mente, at det skulde være Sognepræsten, da skilles vore Veje, ikke fordi jeg vilde have noget særligt imod, at Præsten fik denne Bestilling, men jeg er en bestemt Modstander af, at Præsten skal være født til at have denne Bestilling. Skulle vi have borgerlig Vielse, maa vi ikke sludre den sammen, om jeg maa bruge det Udtryk, med den kirkelige. De, som ville nøjes med borgerlig Vielse, maa kunne nøjes med den, og de, der ville have kirkelig Vielse, maa have Ret til at faa den; men dersom Præsten skal være forpligtet til at udføre begge Dele, vil det ligge de fleste Præster saare nær at blande dem sammen og søge saa vidt mulig at lave een Handling